

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/305/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213200885
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6213200885.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci žalobcu: REMONT plus, s. r. o., so sídlom Veľký Krtíš, Banícka 1247, v konaní zast. JUDr. Miroslavom Chromým, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Veľký Krtíš, SNP 33, proti žalovanému: Z. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. H., N. XXX/XX, zast. JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Karola Kuzmányho 7, o zaplatenie 6 000 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/38/2014-214 zo dňa 19. 05. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/38/2014-214 zo dňa 19. 05. 2017 vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 121,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 25. 01. 2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok rozsudku) a vo výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku), p o t v r d z u j e.

II. V ostatnej časti (druhý výrok rozsudku) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 121,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 25. 01. 2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Prvostupňový súd zároveň vyslovil, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 29,28 %.

2. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 6 000 € s prísl. Svoj návrh odôvodňoval tým, že žalovaný od neho prevzal dňa 07. 02. 2012 zálohu za predaj nehnuteľností vo výške 6 000 €. Predaj predmetných nehnuteľností sa nezrealizoval a preto žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vyzval listom žalovaného na vrátenie zálohy.

3. Okresný súd vydal vo veci dňa 22. 02. 2013 platobný rozkaz č.k. 2Ro/30/2013-9. V zákonnej lehote podal žalovaný proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že prevzal zálohu 6 000 €, ale konal ako splnomocnený zástupca svojho syna Mgr. M. X.. Zároveň uviedol, že nárok na vrátenie kúpnej ceny si žalobca mal uplatniť u vlastníka nehnuteľností a nie u neho.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vydal dňa 08. 10. 2014 rozsudok č. 10C/38/2014-123, na základe ktorého súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania. Proti rozsudku podal

žalobca v zákonnej lehote odvolanie, kde uviedol, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie. Žalovaný použil hotovosť na svoje súkromné účely a plnomocenstvo bolo vyhotovené dodatočne. Za dôkaz pasívnej legitímácie žalovaného považuje jeho tvrdenie o tom, že žalobca mu peniaze odovzdal za účelom kúpy elektrorozvádzača, pričom jeho predaj nebol súčasťou splnomocnenia. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. 13Co/347/2015-144 zo dňa 20. 09. 2015 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na nové konanie. Poukázal, že záver okresného súdu o tom, že žalovaný nie je pasívne legitimovaným subjektom je predčasný. Súd má preukázať použitie sumy 3 000 €, ktorú žalovaný neodovzdal synovi a mal ju použiť na úhradu synových záväzkov.

5. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež uviedol, že žalovaný nepopieral prevzatie sumy 2 000 a 4 000 €. Žalovaný uviedol, že potreboval 2 000 € na vyplatenie faktúry za elektrickú energiu. V rámci doplneného dokazovania žalovaný uviedol, že peniaze použil na vyplatenie Sociálnej poisťovne a elektrickej energie, doklady nemá, všetky odovzdali daňovému úradu, polícii a správcovi konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný Z. X. prevzal od konateľa spoločnosti REMONT plus s. r. o. (žalobcu) sumu 6 000 € ako zálohu za predaj nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX v katastrálnom území S. H.. Uvedené nehnuteľnosti boli v tom čase vo vlastníctve S.. M. X. ako vyplýva z LV č. XXX. Výpis z LV č. XXX obsahuje pozemok par. č. XXX/X vo výmere 417 m², vedené ako zastavané plochy a nádvoria, pozemok par. č. XXX/X vo výmere 101 m² vedené ako zastavané plochy a nádvoria, pozemok par. č. XXX/X vo výmere 426 m² vedené ako zastavané plochy a nádvoria a stavby sup. č. XXX vedená ako rodinný dom, stavba sup. č. XXX vedený ako rodinný dom, stavba sup. č. XXX vedená ako garáž a stavba sup. č. XXX vedená ako šatňa s dielňou. Žalovaný konal na základe plnomocnenstva zo dňa 08. 12. 2011. V súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu sa prvostupňový súd zamerlal na dokazovanie použitia sumy 3 000 €, ktoré žalovaný neodovzdal synovi.

6. Prvostupňový súd vec právne posúdil podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), § 23 OZ, § 31 ods. 1 OZ, § 32 ods. 2 OZ a § 33 ods. 1 OZ.

7. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaný prevzal od konateľa žalobcu sumu 6 000 €. Nepodarilo sa preukázať v koľkých častiach bola poskytnutá. Skutočnosť, či tomu tak bolo na jedenkrát (svedok, ktorý pri tom nebol), alebo viackrát, pričom samotní účastníci udávajú rozporne viacero častí, prvostupňový súd však nepovažuje za vec tak podstatného významu, ktorá by mohla mať vplyv na konečné rozhodnutie vo veci. Rovnako súd prvej inštancie nepovažoval za podstatné rozpory vo výpovediach týkajúcich sa podpísania alebo nepodpísania odovzdávajúceho protokolu. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že poskytnutá suma bola pôvodne poskytnutá z titulu pôžičky a neskôr bola pretransformovaná ako záloha na kúpnu cenu, čo vyplýva z poskytnutého výdavkového listu. Prvostupňový súd považoval za spoľahlivo zistené, že S.. M. X. podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka S.. M. X.. Dlžník podal návrh na vyhlásenie konkurzu dňa 04. 07. 2012. Konkurz bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 20. 07. 2012. Zo správy správcovskej organizácie SKP, k. s. vyplýva, že v prílohe na vyhlásenie konkurzu v časti Zoznam záväzkov sa nachádza aj záväzok úpadcu voči spoločnosti REMONT plus s.r.o. vo výške 6000 € z titulu poskytnutej zálohy za nehnuteľnosti v k.ú. S. H. vedené na LV č. XXX, ktorých vlastníkom bol v danom čase úpadca. Tvrdenia o dodatočnom vyhotovení splnomocnenia sa nepreukázali. Svedkyňa X. uviedla, že ona ho vyhotovila a syn podpísal. Splnomocnenie oprávňovalo žalovaného aby zastupoval syna vo všetkých právnych úkonoch, prijímal, dával splnomocnenia, preberal písomnosti, podpisoval zmluvy, vrátane zmluvy o budúcej zmluve a kúpnej zmluvy a prijímal z tohto titulu finančné prostriedky pokiaľ sa týka nehnuteľností, ktoré sú vedené na správe katastra I. H., pre obec v katastrálnom území S. H. na LV č. XXX. Toto splnomocnenie platí na všetky právne úkony, ktoré sa priamo alebo nepriamo týkajú predmetných nehnuteľností v plnom rozsahu bez obmedzenia a platí až do odvolania tohto splnomocnenia. Prvostupňový súd konštatoval, že výpis z katastra nehnuteľností je verejnou listinou. Pokiaľ nie je preukázaný opak, údaje v katastri sú platné, každý sa môže oboznámiť s ich obsahom, to znamená, že o skutočnosti, že vlastníkom budovy nie je Z. X., ale S.. M. X. sa mohol oboznámiť aj štatutárny zástupca žalobcu a neobstojí jeho tvrdenie, že jemu bolo úplne jedno, ktorý z X. to vlastní. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu navrhovateľa, že udelené plnomocenstvo oprávňovalo odporcu len na prevzatie kúpnej ceny. Podľa názoru súdu ide o všeobecné plnomocenstvo, týkajúce sa všetkých náležitostí súvisiacich s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX pre katastrálne územie S. H., to znamená aj na uzatváranie kúpnej zmluvy so žalobcom a prevzatie kúpnej ceny. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaný odovzdal synovi sumu 3 000 €, ktoré boli použité na

firemné záležitosti. V tejto časti splnomocnenec svoje oprávnenie neprekročil a splnomocniteľ nemusel žiadne prekročenie oznamovať. Na základe uvedeného prvostupňový súd považoval za dokázané, že žalovaný v tejto časti konal ako splnomocnenec na základe oprávnenia vyplývajúceho z plnomocenstva zo dňa 08.12.2011, ktoré mu udelil splnomocniteľ S.. M. X.. Na základe dokazovania prvostupňový súd vychádzal z presvedčenia, že pasívne legitimovaným v tejto časti sporu mal byť S.. M. X. a nie označený žalovaný Z. X. a preto žalobu v tejto časti zamietol.

8. Prvostupňový súd uviedol, že pokiaľ ide o použitie zostávajúcich 3 000 €, ktoré mali byť použité na úhradu elektrickej energie a platby do sociálnej poisťovne, v tejto časti považoval odvolací súd tvrdenie o nedostatku pasívnej legitímácie za predčasné a žiadal doplniť dokazovanie ohľadom účelu použitia zostávajúcej časti poskytnutých financií.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný a svedkyňa (manželka žalovaného) tvrdili, že sa im nepodarilo získať žiadne doklady preukazujúce ich úhrady. Preto prvostupňový súd vyžiadal doklady, ktoré mali preukázať ich platby. Zistil, že na odbornom mieste firmy nikto v čase od decembra 2011 do júna 2012 elektrickú energiu neplatil, pretože podnikateľskému subjektu bola energia odpojená, nemohli preto platiť za nič, čo nedostali. Z registra vedenom na okresnom súde zisťoval, či voči S.. M. X. bolo vedené exekučne konanie v prospech oprávneného - dodávateľa energie. V takom prípade mohol byť dlh vyplatený u exekútora a dodávateľovi zaslaný neskôr. Prvostupňový súd však zistil, že žiadna exekúcia v prospech oprávneného - dodávateľa energie vedená nebola, čo vzhľadom k miestnej príslušnosti podnikateľského subjektu je dostatočným dôkazom o jej neexistencii. Súd prvej inštancie nepovažoval za dôležité, či žalovaný vedome klamal o exekúcií, alebo len opakoval tvrdenia svedka. Podstatné je, že sa nepreukázala nielen exekúcia, ale ani žiadna platba v prospech dodávateľa elektriny. Z odpovede Sociálnej poisťovne súd zistil, že dňa 23. 12. 2011 bola uhradená priamo do pokladne suma 878,39 €. Žalovaný uviedol, že do pokladnice Sociálnej poisťovne platil on. Svedkyňa uviedla, že z poskytnutých financií sa platil aj zostatok za firemné auto a vodu. Platba za auto pri ukončení leasingu prebehla už v septembri 2011, čo prvostupňový súd zistil z oznámenia o ukončení zmluvy na osobné auto a dokladu o platbe do Slovenskej sporiteľne, nemohlo sa teda jednať o financie od žalobcu. Iné platby, či už vodu alebo obaly na tyčinky žalovaní nepreukázali. Predložené doklady o platbách do Sociálnej poisťovne a výpisy z účtu svedkyne v prospech syna prvostupňový súd považoval za irelevantné, pretože k nim došlo pred poskytnutím financií od žalobcu a nemajú tak súvis s predmetom sporu. Tvrdenie žalovaného, že tým chcel preukázať, že platili za syna prvostupňový súd nespochybnil, ale ich vzájomné vzťahy a záväzky neboli predmetom sporu. Nedôveryhodne však podľa prvostupňového súdu vyznieva, že svedkyňa skartovala všetky doklady pred lehotou na skartovanie a žalovaný, ktorý ako sám uvádzal, originály dal manželke a len z niektorých si urobil kópie.

10. Na základe uvedeného súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaný z poskytnutých financií odovzdal synovi M. sumu 3 000 € a vykonal v jeho mene platbu do pokladnice Sociálnej poisťovne vo výške 878,39 €. V tejto časti (3 878,39 €) súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, pretože mal preukázané, že žalovaný konal ako zástupca. V časti o zaplatenie sumy 2 121,61 € súd prvej inštancie rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na úhradu uvedenej sumy v prospech žalobcu, pretože žalovaný nepreukázal, že financie použil v prospech splnomocniteľa a súd dospel k názoru, že ich použil na svoje osobné potreby. Pretože súd považoval za preukázané, že žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, zaviazal žalovaného popri istine aj na zaplatení úrokov z omeškania.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu trov konania súd postupoval v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods.1 CSP. Konštatoval, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 35,36 %, keď mu súd zo žiadanej sumy 6 000 € priznal len 2 121,61 € a neúspech v rozsahu 64,64%. Žalovaný mal v konaní úspech väčší, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 29,28% (64,64 % - 35,36 %).

12. V zákonnej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Odvolaním napadol rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2 121,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 21. 01. 2013 do zaplatenia a v závislom výroku o náhrade trov konania. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v prvom a treťom výroku bez nariadenia pojednávania podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu aj v časti o zaplatenie 2 121,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 21. 01. 2015 do

zaplatenia zamietne a žalovanému voči žalobcovi prizná právo na náhradu trov vzniknutých na súde prvej inštancie a v odvolacom konaní v celom rozsahu.

13. Podané odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP] a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

14. Žalovaný v odvolaní uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný konal ako zástupca na základe plnomocenstva zo dňa 08. 12. 2011, ktorým svedok Mgr. M. X. splnomocnil žalovaného na zastupovanie vo vzťahu k nehnuteľnostiam. Žalovaný na základe uvedeného plnomocenstva prevzal od žalobcu celkovo sumu 6 000 € ako zálohu. Žalobca tak v tomto konaní si uplatňuje nárok na vrátenie poskytnutej zálohy od zástupcu. Žalovaný uviedol, že v konaní poprel, že finančné prostriedky, patriace zastúpenému, by ako zástupca použil pre svoje osobné potreby. Súdu preukázal, že spolu s manželkou zastúpenému (svedkovi S.. M. X.) pomáhal finančne, zriaďoval a vybavoval záležitosti vždy v zmysle pokynov a dohody so zastúpeným, ktorý v tom období žil v Nemecku, čo zastúpený svedok S.. M. L. potvrdil. Z jeho výsluchu nevyplývalo, že žalovaný ako zástupca by prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce mu z plnomocenstva zo dňa 08. 12. 2011. Konanie zástupcu je považované priamo za konanie zastúpenej osoby a jedine zastúpený by mohol byť aktívne vecne legitimovaný od žalovaného tento nárok uplatňovať. Zástupcovi, ktorý koná v mene zastúpeného a na jeho účet, za predpokladu, že nevybočuje z medzí určených zastúpeným, nevznikajú vo vzťahu k osobe, s ktorou takto koná, žiadne práva a povinnosti. Zo splnomocnenia zo dňa 08. 12. 2011 podpísanú svedkom S.. M. X. vyplýva, že svedok M. X. udelil plnú moc žalovanému na priame zastupovanie vo veciach týkajúcich sa nehnuteľností, ktorých bol splnomocniteľ vlastníkom. Na základe plnomocenstva žalovaný za svedka prevzal finančnú hotovosť (čiastkovo, v celkovej nespornej výške 6 000 €). Z uvedeného vyplýva, že jednoznačne a preukázateľne je nositeľom hmotnoprávneho vzťahu tvrdeného žalobcom výlučne svedok S.. M. X.. Právne významné tak je, že žalovaný pri prevzatí finančných prostriedkov v celkovej výške 6 000 € konal ako zástupca. Opak preukázaný nebol a ani nevyplýval z vykonaného dokazovania. Napriek tomu súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, keď konštatoval, že v časti sumy 2 121,61 € žalovaný nekonal ako zástupca, len pre skutočnosť, že následne nevedel listinnými dôkazmi preukázať úhradu záväzkov zastúpeného, a teda preukázať naloženie so zverenými finančnými prostriedkami. Z vykonaného dokazovania ani nevyplývalo, že v časti, v ktorej súd prvej inštancie vyhovel žalobe, by žalovaný pri preberaní peňazí nekonal ako zástupca, z ktorého dôvodu je potrebné zohľadniť zásadu, že platnosť právneho úkonu treba posudzovať podľa okolností, ktoré existovali v čase jeho urobenia a skutočnosť, ktorá nastane neskôr, nemôže mať vplyv na jeho platnosť. V čase podania žaloby žalobca musel mať vedomosť, že po správnom pasívne legitimovaným je práve S.. M. X., na ktorého majetok však už v tom čase bol vyhlásený konkurz. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal za preukázané, že žalobcom poskytnutá suma bola pôvodne poskytnutá z titulu pôžičky a neskôr pretransformovaná ako záloha na kúpnu cenu, avšak táto skutočnosť z vykonaného dokazovania nevyplývala. Je tak zrejmé, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke nedošlo.

15. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý vo vyjadrení uviedol, že žiada, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že tvrdenia žalovaného nepreukazujú tú skutočnosť, že žalovaný by mal byť zbavený povinnosti uhradiť žalobcovi žalovanú sumu. Žalovaný opätovne nedokázal podložiť svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi a tak ako aj počas celého súdneho konania vedeného na okresnom súde aj v odvolacom konaní zavádza a argumentuje výmyslami a ničím nepodloženými skutočnosťami.

16. Na vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu reagoval žalovaný odvolacou replikou, v ktorej uviedol, že sa pridriava podanému odvolaniu v celom rozsahu. Podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania jednoznačne, a to najmä z písomných dôkazov vyplynulo, že žalovaný konal ako zástupca na základe plnomocenstva, o ktorom žalobca jednoznačne vedomosť mal, čo vyplýva najmä zo zápisu o odovzdaní nehnuteľností zo dňa 22. 12. 2011, ktorý zápis žalobca pri podaní žaloby zrejme účelovo ani nepredložil.

17. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, len v rozsahu odvolania žalovaného podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 121,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 21. 01. 2015 do zaplatenia

v lehote troch dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku a vo výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nie len dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

21. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevyšporiadal.

22. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného uvedené v odvolaní.

23. Odvolací súd už vo svojom uznesení č. k. 13Co/347/2015-144 zo dňa 20. 09. 2016, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/38/2014-123 zo dňa 08. 10. 2014 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, prijal záver, že skôr vyslovený záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný nie je pasívne legitimovaným subjektom, je predčasný a to, že podľa svedeckej výpovede svedka S.. M. X. zo zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 08. 10. 2014 vyplynulo, že žalovaný z celkovo od žalobcu prevzatej sumy 6 000 € odovzdal svedkovi S.. M. X. len sumu 3 000 €. Vo vzťahu ku zvyšnej časti poskytnutej sumy vo výške 3 000 € sa v rámci dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyskytli rozpory vo výpovedi žalovaného a svedka S.. M. X., ktoré okresný súd neodstránil a ani sa s nimi v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyšporiadal. V tejto súvislosti odvolací súd už skôr uviedol, že z takto zisteného skutkového stavu nebolo zrejmé, kto uhradil faktúru za elektrickú energiu do predmetnej nehnuteľnosti, a teda, či žalovaný sumu 3 000 € odovzdanú žalobcom ako súčasť sumy 6 000 € skutočne na tieto účely použil, alebo či si ju ponechal a použil na svoje súkromné účely, čo by znamenalo, že čo do zaplatenia sumy 3 000 € je žalovaný pasívne legitimovaný.

24. Z doplneného dokazovania súdom prvej inštancie nevyplývalo, že by žalovaný bol poverený na naloženie so zvyškom financií (3 000 €) inak. Nebola preukázaná úhrada elektrickej energie, uhradenie exekúcií. Doplneným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný v mene zastúpeného svedka S.. M. X. vykonal platbu do pokladnice Sociálnej poisťovne vo výške 878,39 €.

25. Pretože v konaní bola preukázaná iba úhrada v mene svedka S.. M. X. do pokladnice Sociálnej poisťovne vo výške 878,39 €, vo zvyšnej časti 2 121,61 € je potrebné považovať konanie žalovaného čo do tejto výšky ako konanie nad rámec splnomocnenia. Pretože žalovaný nepreukázal, že financie použil v prospech splnomocniteľa - svedka S.. M. X., súd prvej inštancie správne rozhodol, keď v časti o zaplatenie sumy 2 121,61 €, rešpektujúc právny názor skôr vyslovený odvolacím súdom, zaviazal žalovaného na úhradu uvedenej sumy v prospech žalobcu.

26. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 121,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 25. 01. 2013 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý bol odôvodnený väčším úspechom žalovaného v konaní, a ktorý žalovaný ani nenapadol konkrétnymi dôvodmi.

27. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku nenapadnutého odvolaním (druhý výrok rozsudku) ponechal odvolací súd nedotknutý bez preskúmania v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol aplikujúc ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol žalobca. Preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).